

Hoelang houden de 'CDA' en 'PvdA' Koningin Beatrix nog in gijzeling?

Als lijsttrekker van De Groenen bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen in Sint-Oedenrode (Noord-Brabant) heb ik vanaf 21 april 2010 moeten onderduiken in het buitenland en in België politiek asiel moeten aanvragen. Dit omdat burgemeester P.M. Maas (CDA) van de gemeente Sint-Oedenrode, zijn grote vriend huidig minister-president J.P. Balkenende (CDA) en zijn "Houben-clan" onder voorzitterschap van huidig kamerheer Frank Houben (CDA), zoals voormalig premier prof. dr. J.E. de Quay dat noemde, mijn leven in het kerkdorpje Olland (waar ik vanaf mijn geboorte al 57 jaar woon) in direct levensgevaar hebben gebracht.

Door A.M.L.(Ad) van Rooij
(datum: 23 mei 2010)

Iedereen in Nederland en in de rest van de wereld zal zich afvragen: hoe is het nu mogelijk dat kamerheer Frank Houben (CDA), en daarmee de gehele CDA en PvdA, koningin Beatrix vanaf haar aantreden op 30 april 1980 (ruim 30 jaar lang) in gijzeling heeft? Het antwoord daarop is betrekkelijk eenvoudig en kunt u hieronder in dit artikel lezen.

Op 17 maart 1824 werd het eiland Billiton in Indonesië door de Engelsen overgedragen aan de Nederlanders. Het waren Wolter Robert van Hoëvell en Vincent Gildemeester van Tuyll van Serooskerken die het eiland wilde exploreren en daartoe, met hulp van John Francis Loudon, krediet verkregen van de firma A. van Hoboken & Co. te Rotterdam. Het was de kapitaalkrachtige prins Willem Frederik Hendrik die daarbij garant stond. Deze kapitaalkrachtige Willem Frederik Hendrik stond als eerste staatshoofd van de Staat der Nederlanden garant voor het krediet. Daarmee was het koninklijk huis voor 100% aandeelhouder. Dit bedrijf heeft zich verder ontwikkeld en is in 1924 overgegaan in het toen opgerichte bedrijf *Gemeenschappelijke Mijnbouwmaatschappij Billiton* (GMB) waarin de Nederlandse staat voor 5/8 deelnam. Het koninklijk huis bleef groot aandeelhouder, waarmee de belangenverstrengeling tussen de Staat der Nederlanden en het koninklijk huis tot stand is gebracht.

Ondertussen had de Tweede Wereldoorlog plaatsgevonden, en Indonesië verklaarde zich in 1945 onafhankelijk, een feit dat in Nederland pas in 1949 werd erkend. Nederland wilde Nieuw-Guinea en de kleinere eilanden Bali, Bangka en Billiton, vanwege met name de grote rijkdommen aan delfstoffen (tin) op het eiland Billiton, behouden. Niet alleen de Staat der Nederlanden maar ook het koninklijk huis als groot aandeelhouder hadden er financieel groot belang bij dat deze eilanden in Indonesië ook na 1949 in handen van Nederland bleven. Van 1950 tot 1962 dienden ongeveer 30.000 Nederlandse militairen voor korte of langere periode op Nieuw-Guinea. Marine, landmacht, luchtmacht, marechaussee - alle krijgsmachtdelen waren vertegenwoordigd. Deze 30.000 Nederlanse militairen hebben niet kunnen bewerkstelligen dat Nieuw-Guinea en de kleinere eilanden Bali, Bangka en Billiton voor Nederland behouden bleven met als gevolg dat het in 1958 aflopen was met het winnen van tinerts. De laatste concessie voor het winnen van tinerts in Indonesië liep daardoor in 1958 af en werd niet verlengd. De Gemeenschappelijke Mijnbouw Maatschappij Billiton (GMB) trad daarmee in liquidatie en Billiton verdween uit Indonesië.

Vanwege deze liquidatie van de Gemeenschappelijke Mijnbouw Maatschappij Billiton (GMB), waarvan het koninklijk huis groot aandeelhouder was, kwam korte tijd later het koninklijke huis in grote financiële problemen, waardoor het haar macht over de wereld dreigde te verliezen. De financiële problemen van het koninklijk huis waren zelfs zo groot dat premier prof. dr. J.E. de Quay die persoonlijk heeft besproken met voormalig Koningin Juliana. Als feitelijk bewijs daarvoor citeer ik hieronder letterlijk de volgende tekst uit zijn dagboek aantekeningen. Daarin schrijft premier De Quay letterlijk het volgende: *“Vanmorgen gesprek met HM en ZKH over financiële positie van koninklijk huis Daar moeten we iets aan doen. Prins vroeg ‘sliding scale’ Lijkt me wettelijk moeilijk. Goed voorbereiden. Bespreken met Beel.”*. Willem Oltmans was hiervan op de hoogte en ontmoette op 10 juni 1956 president Soekarno van Indonesië. Conservatief Nederland (Joseph Luns / KVP) haatte dit eerste staatshoofd van Nederlands voormalige kolonie; *De Telegraaf* verbood Oltmans dan ook Soekarno te interviewen. Hij deed het natuurlijk toch; beiden konden het zelfs uitstekend met elkaar vinden. Het betekende het einde van zijn korte carrière bij deze krant, en het begin van zijn problemen met de Nederlandse Staat.

Dr. F.J.M.A.H. Houben (vanaf 1 januari 1947 tot 1 januari 1964 Commissaris van de Koningin in Limburg), wiens grote gezin tot de vriendenkring van de koninklijke familie behoort, was vanaf 1 januari 1966 kamerheer in buitengewone dienst van Koningin Juliana. De vanuit de familie Houben gevoerde lobby om het koninklijke huis uit de financiële problemen te helpen viel goed bij de nieuwe machthebber, generaal Suharto, en belastte de Billiton Maatschappij in Indonesië in 1968 met de exploratie en exploitatie van onderzeese tindepots nabij Singkep. Suharto zag het Westerse bedrijfsleven als een welkome steunpilaar van zijn regime en probeerde met succes buitenlandse investeerders, waaronder Nederlandse bedrijven, naar Indonesië te lokken. Met de overname door olieconcern Shell/Koninklijke Olie in 1970 eindigde het zelfstandige bestaan van de Billiton Maatschappij.

Omdat dit alles tot stand is gebracht met linkse contacten (PvdA) maakte Voormalig premier prof. dr. J.E. de Quay zich persoonlijk daarover grote zorgen en schrijft daarover op 4 april 1972 in zijn dagboek aantekeningen letterlijk het volgende:

“Toen naar Den Haag alwaar gegeten met Zijlstra, de Pous, de Jong en Stijkel. Gesproken over de linkse contacten en Beatrix –via de Houben-clan. Met de ‘Houben-clan’ wordt de familie Houben bedoeld waarvan Frank Houben, tot vorig jaar commissaris van de Koningin in Noord-Brabant nog steeds een innige relatie heeft met het koningshuis. Hij speelde onder meer een grote rol bij de inburgering van Máxima”

Jelle Zijlstra was van 2 september 1952 tot 24 juli 1963 minister van Economische Zaken in het tweede en derde kabinet Drees, minister van Economische Zaken en van Financiën als *“ad interim”* in het Tweede kabinet Beel en minister van Financiën in het Kabinet-De Quay. Vanaf 1963 tot 1966 was Jelle Zijlstra lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal en vanaf 1966 tot 1967 minister-president van het Kabinet-Zijlstra. Vanaf 1967 tot en met 1981 was dr. Zijlstra president van de Nederlandsche Bank N.V. Hij werd opgevolgd door W.F. Duisenberg (PvdA) die vanaf 1981 tot 1997 president van de Nederlandse Bank N.V. is geweest en die in 1998 werd benoemd tot eerste president van de Europese Centrale Bank, hetgeen hij tot 9 juli 2003 is gebleven. In deze periode (op 1 januari 2002) werden in 12 landen van de Europese Unie, alsmede Monaco, San Marino en Vaticaanstad gelijktijdig de euro als munten en bankbiljetten ingevoerd, hetgeen de grootste monetaire omwisseling aller tijden werd genoemd. Na zijn vertrek op 9 juli 2003 als president van de Europese Centrale bank vervulde Duisenberg een commissariaat bij de Rabobank, zijnde de bank die hoge hypotheek leningen heeft verstrekt aan de houtimpregneerbranche, waaronder mijn buurman Gebr. van Aarle in Olland. Het is dezelfde Rabobank die in opdracht van burgemeester P.M. Maas (CDA) van Sint-Oedenrode vanaf 12 november 2009 executoriaal

beslag heeft laten leggen op alle Rabobank-rekeningen van A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen en J.M. van Rooij van der Heijden (de 92 –jarige moeder van A.M.L. van Rooij) op basis van een valselijk opgemaakt stuk, zonder onderliggend vonnis, arrest of uitspraak van de rechtbank of de Raad van State. Op deze wijze heeft burgemeester P.M. Maas al € 7.500,- aan AOW-geld bij mijn 92-jaar oude moeder gestolen. Hierover heb ik bij brief d.d. 6 april 2010 (op 7 april 2010 ingeleverd bij de Raad van State) Hare Majesteit Koningin Beatrix als Staatshoofd en als voorzitter van de Raad van State op de hoogte gebracht, met het nadrukkelijke verzoek om uiterlijk voet 13 april 2010 daarop te reageren. Heden 23 mei 2010 (Pinksteren) heb ik van Koningin Beatrix daarop nog geen enkele reactie mogen ontvangen. Voor mij staat daarmee vast dat genoemde “*Houben-clan*” betreffende brief voor Koningin Beatrix heeft achtergehouden. Op 1 juli 1997 volgde dr. A.H.E.M.(Nout) Wellink de heer W.F. Duisenberg (PvdA) op als president van de Nederlandse Bank N.V. De geruchten gaan dat Wouter Bos (die voorheen een top-functie had bij Shell) de opvolger wordt van Nout Wellink als president van de Nederlandse Bank N.V., die als minister van Financiën een zeer malicieuze rol heeft gespeeld bij de ondergang van Fortis. Dit blijkt uit een minutieuze reconstructie van de ondergang van de grootbank van de hand van twee Belgische journalisten, Stefaan Michielsen en Michael Sephiha (De Tijd). Het boek ‘Bankroet; hoe Fortis al zijn krediet verspeelde’ (Lannoo/De Tijd 2009) kreeg in de Nederlandse media geen enkele aandacht (bron: artikel: “*Mega-bedrieger Wouter Bos opvolger van Nout Wellink?*” van Micha Kat). Jelle Zijlstra was lid van de Anti-Revolutionaire Partij (ARP), in 1980 opgegaan in het Christen Democratisch Appèl (CDA). Op 30 april 1983 werd Zijlstra benoemd tot Minister van Staat. Hij heeft vele bestuursfuncties en commissariaten vervuld, en was ook de peetoom van kroonprins Willem-Alexander. Frank Houben die een grote rol bij de inburgering van “*Máxima*” heeft gespeeld was de persoonlijke getuige bij het huwelijk van kroonprins Willem Alexander met Máxima op 2 februari 2002, waarmee de door voormalige premier De Quay genoemde “*Houben-clan*” de troonopvolger Willem Alexander nu al “*In gijzeling?*” heeft.

Op 1 september 1968 is mr. F.J.M. (Frank) Houben, zoon van dr. F.J.M.A.H. (Frans) Houben, door Koningin Juliana benoemd tot burgemeester van de Gemeente Luyksgestel in Noord-Brabant en is dat tot 1 februari 1977 gebleven. Op 26 oktober 1973 heeft burgemeester Frank Houben, als burgemeester van Luyksgestel, beslist dat houthandelaar C. Tissen in strijd met het ter plaatse geldende bestemmingsplan een bouwvergunning krijgt voor de oprichting van een houtconserveringsinrichting met ketelhuis in het buitengebied van Luyksgestel onder de strikte voorwaarde dat hij als conserveringsmiddel “*uitsluitend wolmanzout*” moet gebruiken met de nadrukkelijke vermelding dat als C. Tissen een ander conserveringsmiddel (bestrijdingsmiddel) gaat gebruiken voor elke dag dat hij dat gebruikt daarvoor maar liefst fl 1.000,- (duizend gulden) boete aan burgemeester Frank Houben moet betalen. Burgemeester Frank Houben legde deze dwangbepaling bij houtbedrijf C. Tissen op zonder als burgemeester daartoe bevoegd te zijn met de voorkennis en wetenschap dat “*wolmanzout*” is samengesteld uit hoogproblematisch gevaarlijk afval van Billiton/Shell, met daarin zeer hoge concentraties “*arseenzuur*” en “*chromtrioxide*” dat, via het door bedrijf C. Tissen geproduceerde en verkochte “*geïmpregneerd hout*” als tijdelijke drager, op een ongecontroleerde wijze in de compartimenten water, bodem en lucht wordt gedumpt. Dit met de voorkennis en wetenschap dat de Bestrijdingsmiddelenwet een ernstige tekortkoming kent en daarin niets is geregeld over het gedeelte van de bestrijdingsmiddelen die tijdens de gebruiksfase met het (regen)water mee uit het geïmpregneerde hout gaan en het overblijvende gedeelte dat in de afvalfase op een ongecontroleerde wijze in water, bodem en lucht worden gebracht, al dan niet via tijdelijke nieuwe secundaire producten (Bron: Het Echte Nieuws, lees: <http://www.hetechtenieuws.org/2007-08-07.php>).

Dit met de voorkennis en wetenschap dat arseen (arseenzuur) en chroom VI (chroomtrioxide) zo extreem gevaarlijk zijn dat veelal in internationaal verband is besloten dat in het milieu brengen van deze stoffen gezien de stoffeïenschappen, zoals giftigheid- waaronder carcinogeniteit, mutageniteit en teratogeniteit - afbreekbaarheid en (bio)accumulatie, die een ernstig risico inhouden via een maximaal brongerichte aanpak met de best bestaande techniek moet worden vermeden. Dit alles met de voorkennis en wetenschap dat het koninklijk huis groot aandeelhouder was van Billiton/Shell en dat nog steeds is van Shell. Via haar groot aandeelhoudersschap bij Billiton/Shell heeft Koningin Beatrix zich met de hulp van Frank Houben daarmee met miljarden euro`s onrechtmatig kunnen verrijken, ten koste van miljarden mensenlevens op termijn, hetgeen hieronder feitelijk uiteen wordt gezet (Bron: Sociale Databank Nederland, lees: <http://www.sdnl.nl/tissen-4.htm>)

Op 7 juli 1989 schrijft het Eindhovens Dagblad over houtimpregneerder C. Tissen “*Hout impregneren zonder het milieu te belasten*”. Volgens het Eindhovens dagblad belast houtimpregneerder C. Tissen te Luyksgestel het milieu niet met arseenzuur en chroomtrioxide (chroom VI). De werkelijkheid is echter totaal anders. Houtimpregneerder C. Tissen heeft namelijk berekend en gemeten dat zijn bedrijf jaarlijks ca. 16.000 kg. arseenzuur en 19.000 kg. chroomtrioxide (chroom VI) in het hout perst dat nooit meer op zijn bedrijf terugkomt. Arseenzuur en chroomtrioxide zijn zware metalen die in de natuur nooit afbreken en volledig oplossen in water. Dit betekent dat als het geïmpregneerde hout er niet meer is (is verrot), al het arseenzuur en chroomtrioxide in opgeloste vorm in het oppervlaktewater, grondwater en daarmee later ook in ons drinkwater terecht is gekomen, waaruit het technisch niet meer te verwijderen valt. In 2000 schrijft het Eindhovens Dagblad dat 80 miljoen mensen in Bangladesh via het grondwater bedreigd worden met kanker als gevolg van arseen in grondwater. In 2000 schrijft het Eindhovens Dagblad dat de wereldgezondheidsorganisatie (WHO) alarm heeft geslagen over een dreigende ramp in Bangladesh. De helft van de bevolking dreigt besmet te raken door het drinken van met arseen verontreinigd grondwater. Ondanks deze wetenschap en de wetenschap dat hetzelfde met alle 16,5 miljoen Nederlanders staat te gebeuren als gevolg van hun foute artikel over houtimpregneerder C. Tissen, weigert de redactie van het Eindhoven Dagblad haar artikel daarop te rectificeren. (Bron: Het Echte Nieuws, lees: <http://www.hetechtenieuws.org/2007-10-11.php>). Bij brief d.d. 17 juli 1996 heeft houtimpregneerder C. Tissen hierover de Vaste Kamercommissie Milieubeheer van de Tweede Kamer op de hoogte gebracht. Bij brief d.d. 9 september 2006 (kenmerk: VROM 96-629) heeft de Tweede Kamer der Staten-Generaal houtimpregneerder C. Tissen laten weten dat haar commissie in haar vergadering van 28 augustus 1996 unaniem heeft besloten dat zijn brief d.d. 17 juli 1996 voor kennisgeving is aangenomen. Dit betekent dat daarmee alle in de Tweede Kamer der Staten-Generaal zittende politieke partijen, zijnde de CDA, PvdA, VVD, D66, Groenlinks, SP, RPF, SGP en Groep Nijpels hebben beslist dat zij akkoord zijn met het op deze wijze vergiften van de gehele wereld via de Nederlandse houtimpregneerbedrijven als dekmantel en de vanuit Nederland aan de buitenlandse houtimpregneerbedrijven (waaronder België) geleverde wolmanzouten als dekmantel, waarmee het Nederlandse koninklijke huis zich persoonlijk met de hulp van Frank Houben met miljarden euro`s onrechtmatig heeft kunnen verrijken (Bron: Sociale Databank Nederland, lees: <http://www.sdnl.nl/tissen-4.htm>)

Op 22 april 1987 is mr. F.J.M. (Frank) Houben door Koningin Beatrix benoemd tot Commissaris der Koningin in Noord-Brabant en is dat tot 1 oktober 2003 gebleven. In oktober 1987 zijn Ad en Leo van Aarle (mijn burens) in Olland begonnen met de graafwerkzaam ten behoeve van de bouw van een kelder, waarin tienduizenden liters wolmanzouten moesten

worden opgeslagen en waar bovenop een grote houtimpregneerketel moest worden geplaatst in strijd is met het ter plaatse geldende bestemmingsplan buitengebied van Sint-Oedenrode, zonder voorafgaande sanering van het sterk verontreinigde bedrijventerrein (14 maal de saneringswaarde met arseen, koper en zink) waartoe Ad en Leo van Aarle op grond van de gemeentelijke bouwverordening wettelijk verplicht waren. Al mijn brieven hierover aan Frank Houben als Commissaris van de Koningin in Noord-Brabant werden niet inhoudelijk behandeld en voor kennisgeving aangenomen. Met bovengenoemde beschreven kennis in zijn achterhoofd heeft milieuminister Hans Alders (PvdA) via zijn afdelingshoofd ing. C.M. Moons op 20 mei 1992 een “circulaire” laten uitgaan naar alle Nederlandse houtimpregneerbedrijven en alle betrokken overheden, met daarin de nadrukkelijke vermelding dat in de milieuvergunningen die aan de Nederlandse houtimpregneerbedrijven (waaronder mijn buurman) worden afgegeven geen rekening mag worden gehouden met de gebruiks- en afvalvase van het door deze houtimpregneerbedrijven geproduceerde en verkochte geïmpregneerde hout en houten producten daarvan, waaronder geïmpregneerde kinderspeeltoestellen, zandbakken en zelfs picknicktafels. (Bron: Het Echte Nieuws, lees: <http://www.hetechtenieuws.org/2007-08-02.php>).

Bij onherroepelijke uitspraak van 20 juli 2005 in de door mij aangespannen rechtszaak bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State tegen de door burgemeester P.M. Maas (CDA) en wethouders verleende milieuvergunning aan houtimpregneerbedrijf Gebr. van Aarle (mijn buurman) hebben de staatsraden mr. J.R. Schaafsma (voorzitter), mr. Ch.W. Mouton en mr. P.C.E. van Wijmen (leden), in tegenwoordigheid van mr. W.S. van Helvoort (ambtenaar van Staat) op 20 juli 2005 in zaaknummer: 200408002/1 beslist (en daarmee onherroepelijke jurisprudentie laten ontstaan) dat de Wet milieubeheer geen betrekking heeft op de schadelijke gevolgen van het buiten de inrichting gebruiken en het in het afvalstadium geraken van de binnen de inrichting vervaardigde geïmpregneerde houten producten. (Bron: Het Echte Nieuws, lees: <http://www.hetechtenieuws.org/2007-08-03.php>). Het is hierbij goed te weten dat staatsraad mr. P.C.E. van Wijmen, die persoonlijk verantwoordelijk is voor deze onherroepelijk uitspraak in zaaknummer: 200408002/1, sinds 1989 ook kamerheer is van Koningin Beatrix en een persoonlijk zeer goede vriend is van Frank Houben. Het is hierbij tevens goed te weten dat deze staatsraad mr. P.C.E. van Wijmen lid is van het landelijke Christen Democratische Appel (CDA) en als lid hierover veel heeft vergaderd met ondermeer Pieter van Geel (voormalig staatssecretaris en huidige landelijk voorzitter van de CDA) en Gerda Verburg (huidig CDA-Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit). Het is hierbij goed te weten dat staatsraad mr. P.C.E. van Wijmen (mede)oprichter, eigenaar is van het advoatenkantoor AKD Prinsen Van Wijmen N.V. en dat dit advocatenkantoor om die reden er alle belang bij heeft dat van mij al mijn geld en eigendommen worden afgenomen. Juist om die reden krijg ik al maar liefst 18 jaar lang de ene na de andere onrechtmatige executoriale beslaglegging opgelegd vanuit advocatenkantoor AKD Prinsen Van Wijmen N.V. in opdracht van eerst burgemeester P. Schriek (CDA) en nu burgemeester P.M. Maas (CDA) van Sint-Oedenrode.

Met bovengenoemde voorkennis hebben de politieke partijen CDA en PvdA (vanuit kabinet Lubbers III) met steun van de politieke partijen VVD, D66, Groenlinks, SP, RPF, SGP en Groep Nijpels geheel Nederland vergiftigd met ondermeer tientallen miljoenen kilogrammen arseenzuur en chroomtrioxide (chroom VI) en is men vanuit Nederland, door ondertekening van het "Rio de Janeiro protocol" in juni 1992 onder voorzitterschap van de Nederlandse milieuminister Hans Alders (PvdA), de ondertekening van het "Kyoto-protocol" in april 1998 onder voorzitterschap van milieuminister Jan Pronk (PvdA) en de ondertekening in Zuid-Afrika tijdens de duurzaamheidsconferentie Johannesburg in september 2002 onder voorzitterschap van milieustaatssecretaris Pieter van Geel (CDA) onder de dekmantel van

“*Duurzaamheid*” de gehele wereldbevolking aan het vergiftigen met ondermeer miljarden kilogrammen levensgevaarlijke volledig in water oplosbare stoffen als arseenzuur, chroomtrioxide (chrom VI). De kankerexplosie als gevolg daarvan zal de komende dertig jaar wereldwijd meer dan een miljard mensen treffen. De veroorzaker daarvan is niet koningin Beatrix die hieraan persoonlijk miljarden euro’s heeft verdiend maar is de “*Houben-clan*” onder voorzitterschap van huidig kamerheer Frank Houben, zoals voormalig premier prof. dr. J.E. de Quay dat noemde. Onder de dekmantel van “*wij hebben u rijk gemaakt en wereldwijd veel macht bezorgd*” wordt koningin Beatrix die op 10 maart 1966 in het huwelijk is getreden met prins Claus (op mijn verjaardag) al maar liefst 30 jaar lang hierover het zwijgen opgelegd door kamerheer Frank Houben en daarmee gegijzeld. Ik heb het met haar te doen om 30 jaar zo te hebben moeten leven. Onze koningin verdient veel beter. (Bron: Sociale Databank Nederland, lees: <http://www.sdnl.nl/column30.htm>)

Om de hierboven beschreven “*Duurzaamheid*” (hetgeen feitelijk de vergiftiging van de gehele wereldbevolking inhoudt) kracht bij te zetten, heeft Frank Houben (CDA) stichting Telos in het leven geroepen die in 2003 aan hemzelf de eerste “*Frank Houben duurzaamheidsprijs*” heeft uitgereikt, die vervolgens om de twee jaar aan personen wordt uitgereikt die veel voor het milieu en de natuur hebben gedaan. In 2005 heeft is de Frank Houben duurzaamheidsprijs uitgereikt aan Ger van den Oetenlaar (wethouder in Boxtel), in 2007 aan Rob de Vrind en in 2009 aan Ron Lodewijk (journalist Brabants Dagblad). Op deze wijze haalt hij kritische mensen van weleer in zijn kamp om onder de dekmantel van “*duurzaamheid*” letterlijk alles te vergiftigen tot onze kinderen aan toe met de meest kwalijke kankerverwekkende stoffen als arseenzuur en chroomtrioxide (chrom VI).

Nederland kent twee Civiele Orden, die in het leven zijn geroepen om verdienstelijke personen te decoreren. Het zijn de Orde van de Nederlandse Leeuw en de Orde van Oranje-Nassau. Beide Orden hebben een eigen geschiedenis en karakter. Het Kapittel voor de Civiele Orden heeft als taak de decoratievoorstellen landelijk te toetsen aan het Ordereglement en vervolgens de ‘*minister die het aangaat*’ over de voorstellen te adviseren. Ook adviseert het Kapittel over de toekenning van de Erepenning voor Menslievend Hulpbetoon. Sinds 1 november 2005 is mr. F.J.M. Houben hiervan voorzitter en mr. J.C. van Ingen secretaris. Dit betekent dat Frank Houben vanaf 1 november 2005 daarmee de hoogste zeggingschap heeft gekregen welke personen op koninginnendag een koninklijke onderscheiding krijgen. Het moge u duidelijk zijn dat dit nagenoeg allemaal mensen zullen zijn die voldoen aan zijn hierboven beschreven “*duurzaamheidseisen*” en dat de gevolgen daarvan desastreus zullen zijn voor de gehele wereldbevolking.

Om Koningin Beatrix in een dergelijke “*gijzeling*” te houden heeft Koningin Beatrix, mede op advies van de Frank Houben, bij besluit zelf de beslissing genomen dat houtimpregneerbedrijf Van Swaay Schijndel bv vanaf 1993 het predicaat Hofleverancier mag dragen en dat Frank Houben, als commissaris van de koningin in Noord Brabant, deze beslissing met een daarbij behorende oorkonde moet overbrengen aan directeur Jan van Swaay tijdens een speciaal hiervoor georganiseerde feestelijke bijeenkomst. (Bron: Het Echte Nieuws, lees: <http://www.hetechtenieuws.org/2007-11-15.php>). Dit verklaart dat minister J.P.H. Donner (CDA) van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (nota bene voorheen zelf staatsraad) geen uitvoering geeft aan de tegen hem door mij gewonnen uitspraak van 20 mei 2009 in zaaknummer: 200807464/1 bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, uitgesproken door mr. J.E.M. Polak (voorzitter), en mr. W. Konijnenbelt en mr. W.D.M. van Diepenbeek (leden) in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat (ambtenaar van Staat).

Onder Voorzittersschap van mr. J.E.M. Polak heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op 20 mei 2009 inzake de kankerverwekkende stoffen bevattende geïmpregneerde palen op het schoolplein EBS-Online te Eindhoven, die afkomstig zijn van Hofleverancier Van Swaay Schijndel bv en waaraan de kinderen van de familie Heijmen jarenlang verplicht zijn blootgesteld, onherroepelijk uitspraak gedaan. Op grond van deze onherroepelijke uitspraak moet verantwoordelijk minister J.H.P. Donner (CDA) een nieuw besluit nemen waarin de inhoud van mijn aanvullende Risico- Inventarisatie en –Evaluatie rapport d.d. 8 februari 2007 (mede vanwege mijn Europees erkende Arbodeskundigheid) moet worden meegenomen. Ondanks deze bij onherroepelijke uitspraak door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State opgelegde wettelijke verplichting heeft verantwoordelijk minister J.P.H. Donner van Sociale Zaken en Werkgelegenheid met zijn voor mij tot 19 mei 2010 achtergehouden besluit d.d. 26 oktober 2009 (ref: WBJA/JA-SVA/2007/21266/BOB3) daaraan geen uitvoering gegeven. Mijn Risico- Inventarisatie en –Evaluatie rapport d.d. 8 februari 2007 is gebaseerd op de volgende informatie/bronnen:

1. Risico Inventarisatie en Evaluatie d.d. 5 september 2005 van HumanCapitalCare Arbozorg (25 pagina's);
2. Certificaat nummer V395 van Stichting voor de certificatie vakbekwaamheid inzake A.M.L. van Rooij als hoger veiligheidskundige met brief van 7 april 1998 van de staatssecretaris van SZW (2 pagina's);
3. Besluit d.d. 7 juni 1994 toelating bestrijdingsmiddel Celfix OX, toelatingsnummer 11381 N aan Van Swaaij hout Schijndel (8 pagina's);
4. Blz. 1, 35 en 36 uit het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen van 9 februari 1994 stb.91 en voorblad, blz.1, A2 en A3 uit de brochure “durf de dingen eens zwart in te zien, dan wordt alles rooskleurig” uitgegeven door het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Arbeid (België) in verband met hun nationale informatie campagne over de beroepskankers (7 pagina's);
5. Voorblad, blz. 5 en blz. 28 uit het Reprotox achtergronddocument Z138-1 van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (3 pagina's);
6. Niet-limitatieve lijst van voor de voortplanting giftige stoffen, staatscourant nr. 170, 6 september 2004 (1 pagina);
7. SZW-lijst van mutagene stoffen, staatscourant nr. 170, 6 september 2004 (1 pagina);
8. Productie 8: Voorblad, blz. 18 en blz. 21 uit de Nationale Mac-lijst 1995, publicatieblad p145, van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (3 pagina's);
9. Voorblad, blz. 182 en blz. 183 uit het RIVM rapport 609021030/2004, handhaving door de VROM-inspectie gericht op gezondheid in het kader van VROM beleid (3 pagina's);
10. Productie 10: Aanbeveling van de commissie van de Europese gemeenschappen van 19/09/2003, betreffende de Europese lijst van beroepsziekten (13 pagina's).

Overeenkomstig de inhoud van bovengenoemde wettelijk voorgeschreven informatiebronnen ben ik tot de volgende conclusies en aanbevelingen gekomen:

Chroomtrioxide (en hun zouten daarvan) zijn de meest kwalijke kankerverwekkende verbindingen die wij kennen. Er zijn 4- klassen aan kankerverwekkende stoffen.

Chroomtrioxide valt in de zwaarste klasse, de klasse 1 van kankerverwekkende stoffen (zie productie 4). Chroomtrioxide is ook nog genotoxisch, hetgeen inhoudt dat deze stof geen veilige drempel kent. Het eenmaal in je leven binnenkrijgen van één molecuul chroomtrioxide kan op termijn al kanker veroorzaken. Chroomtrioxide is ook nog verdacht reprotoxisch, hetgeen inhoudt dat het toxische effecten (o.a. impotentie, fertiliteitproblemen, menstratiestoornissen, testiskanker) en/of toxische effecten op het geslacht via vrouwen en/of mannen (o.a. miskramen, ontwikkelingsstoornissen, doodgeboorte) en afwijkingen op het nageslacht als gevolg kunnen hebben (zie productie 5). Chroomtrioxide is ook een

voortplanting giftige stof en kan schadelijk zijn via borstvoeding volgens de criteria van bijlage VI bij richtlijn nr. 67/548/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 27 juni 1967 (zie productie 6). Ingevolge die Europese richtlijn moet chroomtrioxide ook nog worden geclassificeerd als categorie 1 en 2 mutageen, hetgeen minuscule veranderingen kan aanbrengen in het DNA-molecuul bij de mens (zie productie 7). Chroomtrioxide lost goed op in water en komt met regenwater mee uit het geïmpregneerde hout en kan het lichaam via een drietal routes binnendringen (zie productie 8). - via de lucht (ademhaling), - via de huid (aanraking), - via het maagdarmkanaal (besmet zand) en zijn daarom levensgevaarlijk. Voor spelende kinderen gaat het om dermale blootstelling via huidcontact met afveegbaar residu op de speeltoestellen en met verontreinigde grond onder speeltoestellen en om orale blootstelling via ingestie van bodemdeeltjes en het aflikken van de handen. In opdracht van de VROM-inspectie is in 2004 hiernaar een risico onderzoek verricht, hetgeen is vastgelegd in het RIVM rapport 609021030/2004. Op blz. 182 en 183 van dat rapport staat geschreven dat de orale plus dermale blootstelling van kinderen zo hoog is dat het zelfs de maximaal toelaatbare Risiconiveau (MTR) waarde van chroom VI te boven gaat (zie productie 9). Bovendien Chroomtrioxide bevat dit geïmpregneerde hout ook nog grote hoeveelheden andere onbekende zeer giftige, giftige, bijtende of schadelijke stoffen, waarvan de risico's niet kunnen worden bepaald (zie productie 3). Gezien bovengenoemde ernstige risico's met onomkeerbare nadelige gezondheidseffecten voor de kinderen wordt geadviseerd om het geïmpregneerde hout onmiddellijk te laten verwijderen en het te laten afvoeren als gevaarlijk afval. Tevens wordt geadviseerd een gericht PAGO-onderzoek naar betreffende chemische stoffen aan alle kinderen aan te bieden voor de nulmeting en dat periodiek (eens per jaar) te herhalen. Chroomtrioxide (chromium en chromiumverbindingen) staat op bijlage I van de aanbeveling van de Commissie van 19/09/2003 betreffende de Europese lijst van beroepsziekten. Lidstaat Nederland moet uiterlijk op 31 december 2006 aan deze aanbeveling gevolg hebben gegeven. Alle kinderen van de school hebben als gevolg van het spelen op en nabij dit geïmpregneerde hout een niet geringe kans op het krijgen van beroepshuidaandoeningen, het krijgen van kanker, vruchtbaarheidsproblemen, nageslachtverminderingen, genetische afwijkingen e.d. op latere leeftijd. Ingevolge de Arboret bent u (M. Barneveld, directeur van basisschool EBS-Online te Eindhoven) verplicht om al deze kinderen via de bedrijfsarts van uw Arbodienst aan te melden bij het Nederlands Centrum voor Beroepsziekten (NCvB). Geadviseerd wordt om dat dan ook te doen.

Wat mij, mijn gezin en mijn 92-jaar oude moeder allemaal is overkomen omdat ik als Arbo-deskundige op 8 februari 2007 bovengenoemd Inventarisatie en –Evaluatie rapport heb geschreven en deze zaak voor de familie Heijmen aanhangig heb gemaakt bij de rechtbank 's-Hertogenbosch en daarna bij de Raad van State, is van een niveau die ik nog niet eerder in een misdaadfilm ben tegengekomen. Deze nog niet eerder vertoonde toekomstige misdaadfilm kunt u nu al lezen in mijn beroepschrift d.d. 23 mei 2010 aan voorzitter mr. J.E.M. Polak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State tegen het voor mij tot 19 mei 2010 achtergehouden besluit d.d. 26 oktober 2009 van minister J.P.H. Donner van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Om redenen zoals u dat in betreffend beroepschrift d.d. 23 mei 2010 kunt lezen ben ik, vanwege mijn eigen levensbehoud, op 21 april 2010 gevlucht naar het buitenland en heb ik in België politiek asiel aangevraagd. Zolang de Belgische verantwoordelijke minister Joëlle Milquet van Werk en Gelijke Kansen, belast met het Migratie- en asielbeleid, nog niet heeft beslist op mijn asielaanvraag d.d. 6 mei 2010, ben ik in juridische zin inwoner van België. Om die reden heb ik mijn beroepschrift d.d. 23 mei 2010, vergezeld met dit artikel, ook laten uitgaan naar de griffier van de Afdeling bestuursrechtspraak in België met het verzoek om daarop ook in België uitspraak te doen. Dit des te meer België ook vol staat met dit kankerverwekkende geïmpregneerde hout vanuit Nederland. (Bron: Het Echte Nieuws, lees: <http://www.hetechtenieuws.org/2010-05-19.php>).

Een kopie van dit artikel met bijbehorend beroepschrift heb ik verstuurd aan:

- verantwoordelijk minister mevrouw Joëlle Milquet in België;
- De Groenen in Heusden, t.a.v. ing. R.H.B. van Uden;
- Eurostaete, het nieuwe Europese land (www.eurostaete.eu);
- Camping en Pensionstal "Dommeldal" (www.dommeldal.eu);
- de redactie van Platform Herstel Rechtsorde (www.platformherstelrechtsorde.nl);
- de redactie van Het Echte Nieuws (www.hetechtenieuws.org);
- de redactie van de Sociale Databank Nederland (www.sdnl.nl);

Met het verzoek hieraan wereldwijd bekendheid te geven in de hoop dat Koningin Beatrix daarmee snel wordt bevrijd uit deze al meer dan 30 jaar lang voortdurende gijzeling vanuit de klauwen van de hierboven beschreven "*Houben-clan*" zoals voormalig premier De Quay dat noemde, waarna de leden van het koninklijk huis weer vrij en open tussen haar inwoners kunnen staan, en ik weer veilig kan terugkeren naar Olland (Nederland), de plaats waar ik ben geboren en opgegroeid en mij weer in een veilige omgeving kan herenigen met mijn vrouw, kinderen en 92 jaar oude moeder.

De Groenen in Nederland is de eerste politieke partij die vanuit haar lijsttrekker Ad van Rooij in de gemeente Sint-Oedenrode, vanwege levensbedreigende "*CDA-terreur*" onder aansturing van CDA-burgemeester P.M. Maas, naar het buitenland heeft moeten vluchten om in België politiek asiel aan te vragen.

De Groenen in Nederland is tevens de eerste politieke partij die vanuit haar afdelingen in de gemeenten Sint-Oedenrode en Heusden niet meer de politieke termen van links, rechts of midden hanteren maar die de term "*nieuwe politiek*" hanteert, waarbij iedereen in de wereld gelijk is, het leefbaar houden van de wereld voorop staat en waar iedereen moet kunnen leven in vrijheid, openheid, eerlijkheid en transparantie. Dit kan alleen worden bereikt met rechtstreekse inspraak van de burger in de politiek, hetgeen de Sociale Databank Nederland met haar "*Kamerzetel 151*" voorstaat. (voor standpunten De Groenen in Sint-Oedenrode en Heusden, lees: <http://www.sdnl.nl/pdf/standpunten-van-de-groenen-in-sint-oedenrode-en-heusden.pdf>) (voor de democratie van Kamerzetel 151, lees: <http://www.sdnl.nl/kamerzetel-151.htm>)

Mocht, ondanks mijn beroepschrift d.d. 23 mei 2010 aan de Voorzitters van de Afdelingen bestuursrechtspraak van de Raad van State in Nederland en België, met dit artikel als toelichting, er voor mijn gezin in Nederland geen veilige toekomst meer inzitten dan vertrouw ik erop dat verantwoordelijk minister mevrouw Joëlle Milquet van Werk en Gelijke Kansen, belast met het Migratie- en asielbeleid, snel een positief besluit zal nemen op mijn asielaanvraag d.d. 6 mei 2010, zodat ik op korte termijn samen met mijn vrouw en 92-jarige oude moeder in België een nieuw en veilig leven kan beginnen.

Met vriendelijke groeten

Ad van Rooij

Lijsttrekker van De Groenen

bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen op 3 maart 2010 in Sint-Oedenrode.

(voor meer informatie daarover, lees: <http://www.sdnl.nl/groenen-ad-van-rooij.htm>)